

Fremtiden skulde koste saa Meget, men hvorfor skulle saa disse Arealer koste saa Meget? Er det ikke, fordi disse Arealer her ikke skulle anvendes til Skovplantning, men til andet Diemed, hvad der jo ligger bag ved Forslaget, idet Forslaget iøvrigt refererer sig til selve Skydebaneforslaget. Der er noget Mystisk deri. Der er aabenbart ikke nogen Grund til, at man lader „til Skovplantningen“ udgaa, deri, at man siger: Det er, fordi et saadant Areal ikke senere skal koste saa Meget, thi om det koster mere eller mindre, maa jo bero paa Arealets Bestaaenhed, og det kan ikke forbedre Forslaget, at man siger et andet Sted: Vi ville ikke give saa Meget for Areal til Skovplantning, og dog alligevel ville vi have dette til Skovplantning. Nei saaledes, som det nu foreligger, er det ikke et finantsfælt Forslag, men ligefrem et krigsministerielt Forslag. Hvis der er mindste Mening deri, saa refererer det sig til Krigsministerens Skydebaneforslag, og skal det ikke være et Forslag om et Areal til Skovplantning, saa maa det være et Skydebaneforslag. Hellere havde jeg set, at det ærede Hærudvalg var fremkommet med sin Betænkning end set dette Forslag — det havde dog ikke været saa uoverkommeligt, da det er meget længe siden, det er henvist dertil — og havde jaagt os sin Stilling, om det vilde følge Krigsministeren eller benytte Hedearealet paa anden Maade, f. Ex. lave deraf et Forslag om Skovplantning. Hvis Udvalget saaledes var kommet med sin Betænkning og sine Grunde, saa kunde vi have stemt over Indstillingen og saa samtidig taget Stilling til det krigsministerielle Forslag. Det forekommer mig, at tage vi det Forslag, som de 15 Medlemmer have stillet, saa sanktionere vi virkelig Forslaget om Skydebaner. Det er en mærkelig Vending, denne Sag har taget siden første Behandling, da jeg beklagede det ærede Medlems Stilling, fordi han af Grunde, som man forøvrigt maatte undskyldte, stod som en Forsægter af denne Sag. Det er en Selvfølge, at naar man i det Hele gaar ind paa Skydebaner, kan man ogsaa gaa ind paa dem i Vestjylland; de provisoriske Kanoner kunne jo lige saa godt stude der som paa ethvert andet Sted i Landet — ja, det er nu Noget, jeg føier til hans Udtalelse og det kunde da for saavidt være logisk nok. Altsaa tillader jeg mig at spørge Hærudvalgets Medlemmer, hvorfor de, naar de ere enige om at anvende $\frac{1}{6}$ af det paagjældende Lovforslags Beløb, saa ikke have afgivet en Betænkning, saa vi kunde have stemt over deres Forslag og derved afgjort vor Stilling til det krigsmini-

sterielle Forslag? Hvorfor have de ikke gjort det i Stedet for at lade 15 Medlemmer komme frem dermed under denne Form? Den ærede Ordfører for de 15 Forslagsstillere siger, det er hans Plan, at Arealet skal bruges til Skovplantnings Fremme, men jeg har dog aldrig i mine Dage hørt for, at det Diemed, man har med et Forslag, søger man at fjerne Antydningen af i Forslagets Text. Diemedet er jo Skovplantning, og den ærede Ordfører siger selv, at det skal være til Skovplantnings Fremme, men samtidig fjerner han Antydningen af, hvad Pengene skulle bruges til, fra selve Forslaget. Kan det ærede Medlem forklare mig det? Ja, jeg kunde nok forklare det; men jeg skal ikke i Diebliffet komme dybt ind paa denne Sag. Meningen maa jo være, at man vil gaa ind paa den krigsministerielle Foranstaltning her, med Hentyk til dette Indkjøb og forsaavidt lader Finantsministeren gaa ind i den krigsministerielle Handel, men med bestemt Antydning af, hvortil det skal bruges. Jeg har for at hjælpe paa denne Uklarhed tilladt mig under Nr. 13 udenfor Risten at stille til de 15 ærede Medlemmers Vædringsforslag et Underbædringsforslag der bestemmer, at Kjøbet skal omfatte saa og saa meget samlet Areal paa det omtalte Sted, og at Prisen skal være indtil det og det Beløb. Der er noget Betænkeligt i denne Fremgangsmaade her. Den ærede Krigsminister reiser omkring i Landet paa sine Dytture, til sine Klubmøder og kommer saa til Skive, til Bøstehavet og til Klosterheden, og disse Mænd, som det ærede Medlem fjender bedre end jeg, de skaffe sig saa en krigsministeriel Pris paa visse Eiendomme, og saa kommer man her i Thinget og siger: Nu have disse Eiendomsbesiddere stølet paa den provisoriske Krigsminister og venter selvfølgelig, at Folkethinget vil følge denne Minister i hans Kjøb, og lægge det i alt Fald indtil videre i Finantsministerens Haand. Dette Raasonement er virkelig farligt. Hvad, om Grundeierne paa samme Maade kom her fra Nord og Vestfronten og sagde: Nu har Krigsministeren handlet med os, og nu ville vi være i Forlegenhed, hvis det ikke gaar; vi have maattet tænke os om efter en anden Leilighed, idet vi skolede paa, at Rigsdagen vilde sanktionere Kjøbet og bevilge Beløbene. Jeg tror ikke, denne Forklaring holder Stik, jeg tror ikke, denne Del af Motiveringerne staar fast. Jeg begriber heller ikke, hvorledes noget Menneffe kan tale om, at de og de have lidt Skade af at have stølet for meget paa en provisorisk Ministers Handter og for lidt paa Folkethingets